

ніа распинатъ; може да та прелестъ-та на сластолюбїе-то мами на преступленїе и развращенїе, но совѣсть-та та спомина, и каже ти: що, продръзливче! Да ли щеш да отровишиз невиность-та на сърдце-то си съ адъ-атъ на паклений-атъ порокъ? Да ли щеш да разоришиз рай-атъ си въ гърды-те, какъ то едно время сатана-та? Може да та е сърдце-то ти тръгнало за онока що е чуждо; или може да ти е знало сърдце-то за нѣщо, кое-то бы могло съ превара леко да са доведе: но совѣсть-тъ та совѣтува, да са оставишиз отъ тока, какко-то и отъ сичко онока, за ради кое-то бы са после самъ отъ себе срамувалъ! Та каква полза бы ималъ, ако бы сички-те свѣтски добрини спечелилъ, а да огрешишиз душъ-тъ си? — Може да та твоа-та суета гъделичка, да съ твою-тъ остроумнъ шегъ и досетливость себе или други го насмѣшиз, като са подсмывашиз некому, който отсутсвува; но совѣсть-та та укорава, и каже-ти: завлечи тоа продръзливый азыкъ клеветниче! Какъ ли бы веднага умзкналъ кога бы са она, кому-то са ругаешъ, и кого-то изсмеявашъ, на единъ пѣтъ при тебе намерилъ!

Истина, совѣсть-та учи секиго человекъ, и то озвѣлно и правосъдно! И вѣрувай человекъ, чи нѣма за тебе други пѣтъ, нити друга пѣтека, по кою-то бы могълъ да доидешъ до свое-то щастїе, освѣтъ да са сакоги покоравашиз на гласъ-атъ на твою-тъ совѣсть. Недѣй самъ себе да подговарашъ, като чи и безъ таю послушность можешъ да вѣдешъ щастенъ. Нити мѣдрувай, нити извивай сега тока, а сега онока, особито тогава, кога-то та сърдце, тепли да забранены-те и грѣшны-те желанїа и наклоности